

Rasmussen, Eigil Schytt, Teichert, Niels Eriksen, Søren Andersen, Peter Larsen, Skov Thulesen, Juul Madsen, Chr. R. Christensen, H. C. Toft, Svend Haugaard [næstformand] og Gunhild Due). Betænkning (B. sp. 275) afgivet $18\frac{1}{2}$. 2. beh. $23\frac{1}{2}$ (F. sp. 3610). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 291) afgivet $24\frac{1}{2}$. 3. beh. $10\frac{1}{3}$ (F. sp. 3788). *Loven stadfæstet 30. marts 1966.* (Lovt. nr. 114).

Ved loven stilles i overensstemmelse med reglerne i lov om opførelse af arbejderboliger på landet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 223 af 25. maj 1960, de fornødne midler til rådighed for finansåret 1966-67 til gennemførelse af den i den nævnte lov omhandlede udlånsvirksomhed m. v.

De i lovens § 1, stk. 1, omhandlede rådighedsbeløb af jordfondens midler er uændrede i forhold til den for 1965-66 gældende udlånslov, lov nr. 106 af 31. marts 1965 (årbog 1964-65, side 177-179).

Også det samlede beløb i henhold til § 1, stk. 2, er uændret. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ganske vist viste de indkomne ansøgninger om lån af statskassen for finansåret 1966-67, at der i dette finansår ville være behov for en betydelig forhøjelse af disse rådighedsbeløb, men på grund af statens samlede finansielle situation havde man i lovforslaget optaget rådighedsbeløbene med samme samlede beløb som i udlånsloven for 1965-66.

Fordelingen af beløbene inden for § 1, stk. 2, er imidlertid ændret. I det fremsatte lovforslag var der ikke foreslået nogen ændring, men under folketingets udvalgsbehandling af lovforslaget fremsatte landbrugsministeren ændringsforslag om overførsel af 1 mill. kr. fra bevillingen under § 1, stk. 2, a, til bevillingen under § 1, stk. 2, b, så at der for den af forslaget omfattede periode kunne blive 1 mill. kr. mere til rådighed til udlån til opførelse af arbejderboliger for landmandens regning i henhold til hovedlovens kap. VI. Det forudsattes herved, at administrationen af bevillingen til lån i henhold til lovens kap. VI sker således, at ejere af de landbrugsejendomme, hvor behovet for boliger til medhjælp er mest påkrævet, fortrinsvis kommer i betragtning.